21/09/2026

Κάτω από τη σκιά του Τιμίου Σταυρού, η Αλεξάνδρεια ενώνει

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Την Κυριακή μετά την Ύψωση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, 20 Σεπτεμβρίου 2026, τελέστηκε Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στην Ιερά Πατριαρχική Μονή του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου Αλεξανδρείας, προεξάρχοντος της Α.Θ.Μ., του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄.

Τον Μακαριώτατο πλαισίωσαν και συλλειτούργησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες **Βελγίου κ. Αθηναγόρας**, εκ του Οικουμενικού Πατριαρχείου, **Ζιμπάμπουε και Αγκόλας κ. Σεραφείμ, Μέμφιδος κ. Νικόδημος** και **Ταμιαθέως κ. Γερμανός,** καθώς και οι Θεοφιλέστατοι **Επίσκοποι Ιππώνος κ. Στέφανος**

και **Μαρεώτιδος κ. Δαμασκηνός.**

Συμπροσευχόμενος παρέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Târgoviște κ. Νήφων, εκ του Πατριαρχείου Ρουμανίας.

Στη Θεία Λειτουργία συλλειτούργησαν επίσης κληρικοί-εκπρόσωποι των Ορθοδόξων Εκκλησιών Αντιοχείας, Ιεροσολύμων, Βουλγαρίας και Κύπρου, οι οποίοι βρίσκονται αυτές τις ημέρες στην Αλεξάνδρεια συμμετέχοντας στις εργασίες της Διεθνούς Επιτροπής Αγγλικανορθοδόξου Θεολογικού Διαλόγου (International Commission for Anglican-Orthodox Theological Dialogue-ICAOTD), οι συνεδριάσεις της οποίας φιλοξενούνται στην Έδρα του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.

Παρέστησαν επίσης εκπρόσωποι της Αγγλικανικής Κοινωνίας, μέλη της ίδιας Διεθνούς Επιτροπής, με επικεφαλής τον Επίσκοπο κ. Μιχαήλ Λούις, συμπρόεδρο της Επιτροπής από αγγλικανικής πλευράς, καθώς και τον πρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας κ. Ανδρέα Βαφειάδη.

Προ του πέρατος της Θείας Λειτουργίας, ο Μακαριώτατος απηύθυνε εγκάρδιο πατρικό λόγο προς το εκκλησίασμα, αναφερόμενος πρωτίστως στο βαθύ θεολογικό νόημα της Κυριακής μετά την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού και στη θέση του

Σταυρού του Κυρίου στη ζωή και στη μαρτυρία κάθε χριστιανού, ως σημείου θυσίας, αγάπης, ελπίδας και Αναστάσεως.

Απευθυνόμενος ακολούθως προς τους εκπροσώπους των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών και της Αγγλικανικής Κοινωνίας, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης κ.κ. Θεόδωρος Β’, τους ευχαρίστησε για ακόμη μία φορά για την παρουσία τους και για την επιλογή της Αλεξάνδρειας ως τόπου συναντήσεως και θεολογικού διαλόγου, ευχόμενος οι εργασίες τους να αποδώσουν καρπούς ουσιαστικούς και διαχρονικούς.

Ιδιαιτέρως, εξέφρασε την ευχή το κείμενο που θα αποτελέσει τον καρπό της παρούσης συναντήσεως να καταστεί ένα κείμενο ιστορικό, ένα κείμενο όχι μόνον θεολογικώς ουσιαστικό, αλλά και βαθιά ποιμαντικό και ιεραποστολικό, ικανό να στηρίζει έμπρακτα τη μαρτυρία της Εκκλησίας στον σύγχρονο κόσμο.

«Να είναι ένα κείμενο», τόνισε, «που θα φωτίζει, θα παρηγορεί και θα γεννά ελπίδα· ένα κείμενο που θα φθάνει μέχρι τον τελευταίο άνθρωπο, ιδιαιτέρως σε εκείνους που δοκιμάζονται, στους φτωχούς, στους λησμονημένους και σε όλους εκείνους που δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίναι» κυρίως στην ήπειρο του μέλλοντος, την Αφρική.

Ο Μακαριώτατος υπογράμμισε ακόμη ότι ο αληθινός θεολογικός διάλογος αποκτά το πλήρες νόημά του όταν δεν περιορίζεται μόνο στις αίθουσες των συνεδριάσεων, αλλά μεταμορφώνεται σε έμπρακτη αγάπη, διακονία του ανθρώπου και κοινή χριστιανική μαρτυρία ελπίδας προς τον κόσμο.

Ο μακαριστός Πατριάρχης Παρθένιος Γ’

Στην ομιλία του ο Μακαριώτατος δεν παρέλειψε να αναφερθεί με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη στο πρόσωπο και τη μνήμη του μακαριστού Πατριάρχου Αλεξανδρείας, κυρού Παρθενίου Γ΄, μίας εμβληματικής μορφής της σύγχρονης ιστορίας της Εκκλησίας της Αλεξανδρείας και ενός ανθρώπου που υπηρέτησε με συνέπεια, τόλμη και πνεύμα αγάπης τον διαχριστιανικό διάλογο.

Υπογράμμισε ότι η σημερινή συνάντηση δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο γεγονός, αλλά κατά κάποιον τρόπο συνέχεια και καρπό μιας πορείας που είχε ήδη χαράξει ο μακαριστός Πατριάρχης Παρθένιος, με την πίστη ότι η αληθινή συνάντηση των Εκκλησιών οικοδομείται με υπομονή, ειλικρίνεια, αμοιβαίο σεβασμό και προσευχή.

Για τον λόγο αυτό, όπως σημείωσε, η Εκκλησία της Αλεξανδρείας διατηρεί

ζωντανή τη μνήμη του και τον μνημονεύει με ιδιαίτερη τιμή. Στην Ιερά Πατριαρχική Μονή του Αγίου Σάββα έχει φιλοτεχνηθεί προς τιμήν του προτομή, ώστε κάθε επισκέπτης της Μονής, από οποιαδήποτε χριστιανική παράδοση και αν προέρχεται, να θυμάται ότι από τον τόπο αυτό πέρασε ένας μεγάλος Πατριάρχης, ο οποίος πίστεψε βαθιά στη δύναμη του διαλόγου, της καταλλαγής και της εν Χριστώ προσεγγίσεως των ανθρώπων.

Τέλος, ο Μακαριώτατος εξέφρασε τις θερμές και εγκάρδιες ευχαριστίες του προς την Α.Ε. τον Πρόεδρο της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου κ. Άμπντελ Φατάχ ελ-Σίσι, καθώς και προς την πολιτειακή ηγεσία, τις Ένοπλες Δυνάμεις και την Αστυνομία της χώρας, για τη διαρκή μέριμνα και στήριξη προς το Πατριαρχείο και τις χριστιανικές κοινότητες.

Υπογράμμισε με ιδιαίτερη συγκίνηση ότι η δυνατότητα να πραγματοποιούνται στην ευλογημένη γη της Αιγύπτου τέτοιες διεθνείς εκκλησιαστικές συναντήσεις, μέσα σε κλίμα ασφάλειας, σεβασμού και αδελφοσύνης, αποτελεί, όπως τόνισε, καρπό της αγάπης και της σταθερής υποστηρίξεως της αιγυπτιακής Πολιτείας προς τους Χριστιανούς και προς το έργο των Εκκλησιών.

Η Αίγυπτος υπήρξε πάντοτε φιλόξενη γη

«Η Αίγυπτος», σημείωσε ο Μακαριώτατος, «υπήρξε πάντοτε γη φιλοξενίας, συνάντησης και ειρηνικής συνύπαρξης. Και σήμερα, κάτω από την ηγεσία του Προέδρου κ. Άμπντελ Φατάχ ελ-Σίσι, μπορούμε να συνεχίζουμε το έργο μας, να προσευχόμαστε και να συνομιλούμε ελεύθερα, υπηρετώντας την ειρήνη, την αγάπη και την αδελφοσύνη των λαών».

Μετά τη Θεία Λειτουργία, στο Αρχονταρίκι της Ιεράς Μονής παρατέθηκε δεξίωση προς τιμήν των μελών της Διεθνούς Επιτροπής, μέσα σε εγκάρδιο και αδελφικό κλίμα.

Κατά τη διάρκεια της ίδιας ημέρας, οι συμμετέχοντες είχαν επίσης την ευκαιρία να επισκεφθούν την οικία του μεγάλου Αλεξανδρινού ποιητή Κωνσταντίνου Π. Καβάφη, προκειμένου να γνωρίσουν από κοντά μια ακόμη σημαντική πτυχή της μακραίωνης ελληνικής παρουσίας και πνευματικής ακτινοβολίας της Αλεξάνδρειας.

Η επίσκεψη αποτέλεσε μία ιδιαίτερη γνωριμία με την πολιτιστική και λογοτεχνική κληρονομιά της πόλεως και με τη μνήμη επιφανών Ελλήνων δημιουργών, οι οποίοι με το έργο και την παρουσία τους σφράγισαν ανεξίτηλα την ιστορία της Αλεξάνδρειας και συνέβαλαν στη διαμόρφωση της οικουμενικής πνευματικής της ταυτότητας.

Και έτσι, μέσα στην πόλη όπου επί αιώνες συναντώνται λαοί, παραδόσεις, πολιτισμοί και Εκκλησίες, η ημέρα αυτή ολοκληρώθηκε με την αίσθηση ότι η Αλεξάνδρεια εξακολουθεί να παραμένει τόπος συνάντησης και διαλόγου, τόπος μνήμης και ελπίδας. Κάτω από τη σκιά του Τιμίου Σταυρού, η κοινή προσευχή, η αδελφική παρουσία και η αναζήτηση της ενότητας άφησαν μία ακόμη φωτεινή σελίδα στη μακραίωνη ιστορία της Εκκλησίας της Αλεξανδρείας και μία ζωντανή προσδοκία ότι η αγάπη του Χριστού μπορεί πάντοτε να ανοίγει δρόμους εκεί όπου οι άνθρωποι αναζητούν την αλήθεια, την ειρήνη και την αδελφοσύνη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΜΑΡΤΥΣ

